

Udvalget har derfor udarbejdet et Udkast til en Bekendtgørelse om Oplag af Karbid, som vedlægges som *Bilag 3*. Dette Udkast er imidlertid ikke alene udarbejdet med den nuværende Situation for Øje, men saaledes, at det tænkes at kunne have blivende Gyldighed, idet der ogsaa under almindelige Forhold anvendes Karbid i ikke ubetydeligt Omfang til teknisk Brug, og reglementariske Bestemmelser om dets Opbevaring hidtil har været savnet. Det skal særlig fremhæves, at naar Udvalget her har foreslaaet, at ethvert Oplag paa over 100 kg Karbid skal godkendes af Brandpolitiovrigheden, forinden det tages i Brug, er det ikke blind for, at medens dette Krav næppe vil være særlig byrdefuldt for Øvrigheden under almindelig Forhold, heller ikke paa Landet, hvor der næppe da vil findes særlig mange Oplag, kan det mulig være vanskeligt at faa de fornødne Syn foretaget under den nuværende Situation, hvor det ikke er utænkeligt, at der paa mangfoldige Gaarde vil blive indrettet saadanne Oplag. Udvalget mener imidlertid ubetinget at maatte tilraade Udfærdigelsen af en saadan Bestemmelse, som det mener, netop har særlig Betydning, hvis der paa en Gang oprettes talrige Oplag rundt om paa Landet.

Paa et andet Punkt medfører den nuværende Situation imidlertid en Vanskelighed, som man ikke kan komme udenom. Det er foreslaaet, at det paabydes, at Karbid kun maa opbevares i vandtætte lukkede Metalbeholdere, og dette bør under almindelige Forhold ubetinget kræves. Men det kan forudses, at det ikke vil blive muligt at skaffe det fornødne Antal Metalbeholdere, saalænge Metaltilførslerne her til Landet er saa uregelmæssige, som Tilfældet nu er, og man maa derfor tilraade, at der samtidig med Bekendtgørelsens Udfærdigelse træffes den Bestemmelse, at Opbevaringen af Beholdninger af ikke over en halv kg indtil videre ogsaa kan ske i stærke, tætte Beholdere af Pap med tæt-sluttende Laag, der er samlet med Bunden ved en fastklistret Papirstrimmel.

Man vedlægger Udkast til Forskrifter om den Forsigtighed, der skal udvises ved Opbevaring af Karbid som *Bilag 4*.

Endvidere maa der som tidligere fremhævet udvises megen Agtpaaagivenhed ved Brugen af Acetylenlamper, særlig naar Karbidbeholderen skal renses for den læskede Kalk, der bliver tilbage, naar Acetylenet er udviklet, og der skal fyldes nyt Karbid paa. Naar Acetylenudviklingen er ophørt, er ganske vist det Karbid, hvoraf Udviklingen er sket, dekomponeret, men det hænder ofte, at Dele af Karbidet overtrækkes med et Lag af den udskilte læskede Kalk, hvorved Acetylenudviklingen standses, før Karbidet er helt dekomponeret, eller at en Forstoppelse af Brænderen eller lignende bevirker, at Flammen gaar ud, før Dekomponeringen er tilendebragt. Det uforbrugte Karbid kan da under Rensningen udvikle Acetylen, som kan fremkalde Eksplosion, naar den kommer i Forbindelse med et tændt Lys eller anden Ild.

For saa vidt muligt at indskærpe den Forsigtighed, der saaledes skal udvises ved Brugen af Acetylenlamper, er det foreslaaet i den ovennævnte Bekendtgørelse om Godkendelse af Lamper at foreskrive, at der ved ethvert Salg af en Acetylenlampe eller -lygte skal følge en Brugsanvisning med, der er godkendt af Justitsministeriet, og som navnlig skal gengive Indholdet af de givne Forskrifter om den Forsigtighed, der skal iagttages med Hensyn til Brugen af Karbid og ved Lampens Rensning. Disse Forskrifter maa afpasses efter den enkelte Lampes Konstruktion.

Foruden saa vidt muligt at søge at undgaa, at der opstaar Ulykkestilfælde ved Brugen af Acetylenlamper, bør det imidlertid efter Udvalgets Mening ogsaa søges sikret, at saadanne Lamper bringes i Handelen til rimelige Priser. Man skal derfor indstille, at der træffes Foranstaltning til en passende Avancebegrænsning ved Salg af alle Acetylenlamper her i Landet, hvad enten de er fremstillede her eller importerede. Det forekommer Udvalget, at det Offentlige har en moralsk Pligt hertil overfor Almenheden, og at dets moralske Ret hertil overfor Fremstillere og Importører ikke kan bestrides.

Det forholder sig nemlig saaledes, at det til Forfærdigelsen af det til de her i Landet fremstillede Lamper nødvendige Raamateriale næsten uden Undtagelse hidføres fra Udlandet og hører til de Varer, der kun kan importeres med Erhvervsorganisationernes Garanti og som oftest yderligere kun mod Vederlag i de værdifuldeste Kompensationsvarer, der raades over.

Motiveringen for Organisationernes Bestræbelser og for at fremskaffe Metaller eller eventuelt færdige Lamper og for Statsmyndighedernes Vedkommende til at kræve Kompensation er imidlertid selvfølgelig ikke væsentligt at søge i et Hensyn til Producenterne, men i et Hensyn til det store Antal Forbrugere af saadanne Lamper, altsaa Personer, der maa have Adgang til Nødbelysning.